

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਸਿਵਲ

ਕਪੂਰ ਜੇ. ਦੇ ਸਾਮਣੇ

ਸ. ਅਜੀਤ ਸਿੰਘ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਸ਼੍ਰੀ ਅਸ਼ਵਨੀ ਕੁਮਾਰ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਜਵਾਬਦੇਹ।

1953 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 97

ਇੰਡੀਅਨ ਐਵੀਡੈਂਸ ਐਕਟ (1872 ਦਾ I)-ਸੈਕਸ਼ਨ 123 ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ-ਦਾਵਾ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ-ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਨਿਯਮ, ਭਾਗ III- ਨਿਯਮ 22.64 ਅਤੇ 22.65-ਰਜਿਸਟਰ ਨੰਬਰ 13 ਅਤੇ 14 ਅਧੀਨ ਰੱਖੇ ਗਏ-ਕੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਦਸਤਾਵੇਜ਼।

ਮੁਦਈ ਨੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਬਦਨੀਤੀ ਨਾਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਹਰਜਾਨੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਨੰਬਰ 13 ਅਤੇ 14 ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ। ਗ੍ਰਹਿ ਸਕੱਤਰ ਦੇ ਇੱਕ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਮੁੜ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ 'ਤੇ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਮੁਖੀ ਜਾਂ ਉਸ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਹਲਫਨਾਮੇ 'ਤੇ ਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਕਾਫ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਰੂਲਜ਼, ਵਾਲੀਅਮ III ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਪੁਲਿਸ ਰੂਲਜ਼ ਨੰ. 22.64 ਅਤੇ 22.65 ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੱਖੇ ਗਏ ਰਜਿਸਟਰ ਨੰਬਰ 13 ਅਤੇ 14 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਇੰਦਰਾਜ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹਨ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਗਵਰਨਰ-ਜਨਰਲ ਇਨ ਕੌਂਸਲ ਬਨਾਮ ਐਚ ਪੀਰ ਮੁਹੰਮਦ। ਖੁਦਾ ਬਕਸ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ (1), ਨੇ ਉਸਾਰਨ ਕੀਤਾ।

1919 ਦੇ ਐਕਟ IX ਦੀ ਧਾਰਾ 44 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਪੰਜਾਬ ਕੋਰਟਸ ਐਕਟ, ਅਧੀਨ ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਅੰਬਾਲਾ, ਮਿਤੀ 11 ਮਾਰਚ, 1953 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਸੋਧਣ ਲਈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ, ਭੌਤਿਕ ਸਬੂਤ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰੋ।

ਐਚ.ਐਸ. ਗੁਜਰਾਲ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ।

ਐਸ ਐਮ ਸੀਕਰੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਕਪੂਰ, ਜੇ. ਇਹ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਸ਼੍ਰੀ ਪਰਸੋਤਮ ਸਰੂਪ, ਅਧੀਨ ਜੱਜ ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਅੰਬਾਲਾ ਮਿਤੀ 11 ਮਾਰਚ 1953 ਨੂੰ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਇੱਕ ਨਿਯਮ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਰਜਿਸਟਰ ਨੰਬਰ 13 ਅਤੇ 14 ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਹਨ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦੇ ਹਨ।

ਮੁਦਈ ਨੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਭੈੜੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਲਈ ਹਰਜਾਨੇ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਲਿਆਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਰਜਿਸਟਰ ਨੰਬਰ 13 ਅਤੇ 14 ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਇਆ ਹੈ। ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਗ੍ਰਹਿ ਸਕੱਤਰ ਦੇ ਪ੍ਰਮਾਣ ਪੱਤਰ ਦੁਆਰਾ

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਵਿੱਚ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਗਵਰਨਰ-ਜਨਰਲ ਇਨ ਕੌਂਸਲ ਬਨਾਮ ਐਚ. ਪੀਰ ਮੁਹੰਮਦ ਖੁਦਾ ਬਕਸ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਸਿਰਫ਼ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਮੁਖੀ ਜਾਂ ਉਸ ਵਿਭਾਗ ਦੇ ਸਕੱਤਰ ਦੁਆਰਾ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕੇਵਲ ਇੱਕ ਸਰਟੀਫਿਕੇਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਵਿੱਚ ਕਹੀ ਗਈ ਗੱਲ ਦੇ ਉਲਟ ਹੈ, ਪਰ ਨਾ ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਇੱਥੇ ਸੇਧ ਦੇ ਆਧਾਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਤਰਾਜ਼ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਸ੍ਰੀ ਹਰਬੰਸ ਸਿੰਘ ਗੁਜਰਾਲ ਨੇ ਲੈਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਬਹਿਸ ਦੇ ਸਮੇਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਕੀਤਾ ਪਰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

ਰਜਿਸਟਰ ਨੰਬਰ 13 ਪੰਜਾਬ ਪੁਲਿਸ ਨਿਯਮਾਂ, ਵਾਲੀਅਮ III ਦੇ ਅਧਿਆਇ 22, ਨਿਯਮ 64. ਦੇ ਤਹਿਤ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੂੰ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:-

"22. 64(1) ਇਹ ਫੁੱਲਸਕੈਪ ਆਕਾਰ ਦੀ ਇੱਕ ਖਾਲੀ ਕਿਤਾਬ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਾਰੇ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਦੀਆਂ ਮਿਤੀਆਂ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣਗੀਆਂ ਅਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਮਾਮਲਾ ਜਿਸ ਲਈ ਥਾਣੇ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਧਿਆਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਨਿਰੀਖਣ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਨਿਰੀਖਣ ਅਧਿਕਾਰੀ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਕਰਨਗੇ ਕਿ ਇਸ ਰਜਿਸਟਰ ਦੀਆਂ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਜਿਲਦਾਂ, ਜੋ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪੁਰਾਣੇ ਇਤਿਹਾਸ ਦਾ ਇੱਕ ਕੀਮਤੀ ਰਿਕਾਰਡ ਬਣਾਉਂਦੀਆਂ ਹਨ, ਬਰਕਰਾਰ ਹਨ।

(2) ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਇਸ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਜਾਂ ਜੇਲ੍ਹ ਦੀਆਂ ਹੱਦਾਂ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀਆਂ; ਵਾਧੂ ਪੁਲਿਸ ਪੋਸਟਾਂ ਲਗਾਉਣਾ ਅਤੇ ਹਟਾਉਣਾ; ਨਵੀਆਂ ਇਮਾਰਤਾਂ ਦੀ ਉਸਾਰੀ ਆਦਿ।

(3) ਰਜਿਸਟਰ ਇੱਕ ਗੁਪਤ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਰਿਕਾਰਡ ਹੈ; ਗਜ਼ਟਿਡ ਪੁਲਿਸ ਅਫ਼ਸਰਾਂ ਦੇ ਅਪਵਾਦ ਦੇ ਨਾਲ, ਜਿਲ੍ਹਾ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਅਤੇ ਨਿਯਮ 1.20 ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਉਪ ਮੰਡਲ ਅਧਿਕਾਰੀ ਇਸ ਵਿੱਚ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ।

ਇਸ ਚੈਪਟਰ ਰਜਿਸਟਰ ਨੰਬਰ 14 ਦੇ ਨਿਯਮ 65 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਨਿਯਮ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:

"22. 65. ਗਜ਼ਟਿਡ ਅਫ਼ਸਰਾਂ ਦੀਆਂ ਨਿਰੀਖਣ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਲਈ ਇੱਕ ਫਾਈਲ ਬੁੱਕ ਬਣਾਈ ਰੱਖੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਮਿਆਰੀ ਪੈਟਰਨ ਦੇ ਕਵਰ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਦੇ ਜੋਖਮ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਵਿਭਾਗੀ ਫਾਰਮਾਂ ਲਈ ਸਾਲਾਨਾ ਇੰਡੈਕਸ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ (ਵਾਈਡ ਨਿਯਮ 11.42) ਫਾਰਮਾਂ ਦਾ ਇੱਕ ਸੂਚਕਾਂਕ ਵਾਈਡ ਨਿਰੀਖਣ ਰਿਪੋਰਟਾਂ ਨੂੰ ਅਗਲੇ ਕਵਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਰੱਖਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।"

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਰਜਿਸਟਰ ਉਪਰੋਕਤ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੁੱਲ ਬੈਚ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਿਯਮ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ ਹਨ। ਪਰ ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਉਹ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਪੂਰੀ ਬੈਚ ਖੇਸਲਾ ਜੇ. ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਪੰਨਾ 161 'ਤੇ ਏਸ਼ੀਆਟਿਕ ਪੈਟਰੋਲੀਅਮ ਕੰਪਨੀ ਬਨਾਮ ਐਂਗਲੋ ਪਰਸ਼ੀਅਨ ਆਇਲ ਕੰਪਨੀ ਵਿਚ ਲਾਰਡ ਬਲੇਨਸਬਰਗ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਜਿੱਥੇ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਆਧਾਰਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਚਰਿੱਤਰ ਸੀ। ਪੰਨਾ 171 'ਤੇ ਮੇਰੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

"ਪਰ ਇਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ * ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜਨਤਕ ਸੇਵਾਵਾਂ ਦੇ ਸਹੀ ਕੰਮਕਾਜ ਲਈ ਖੁਲਾਸਾ **** ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ ਨੂੰ **** ਗੁਪਤ ਰੱਖਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।"

ਵਿਸਕਾਉਂਟ ਸਾਈਮਨ, ਐਲ.ਸੀ., ਨੇ ਡੰਕਨ ਬਨਾਮ ਕੈਮਮੇਲ ਲੈਰਡ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, ਲਿਮਟਿਡ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ:-

"ਆਖ਼ਰਕਾਰ, ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਵੀ ਖੇਤਰ ਦੇ ਹਰ ਵਿਸ਼ੇ ਦਾ ਹਿੱਤ ਹੈ, ਜੀਅਤੇ ਜਦੋਂ ਕਿ, ਇਹਨਾਂ ਬੇਮਿਸਾਲ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ, ਨਿੱਜੀ ਨਾਗਰਿਕ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਸਦੇ ਤੁਰੰਤ ਫਾਇਦੇ ਲਈ ਕੀ ਹੈ, ਉਹ, ਸਾਡੇ ਬਾਕੀ ਲੋਕਾਂ ਵਾਂਗ, ਜੋ ਸਮੁੱਚੇ ਦੇਸ਼ ਦੇ ਹਿੱਤਾਂ ਦੀ ਰਾਖੀ ਦੀਆਂ ਲੋੜਾਂ ਨੂੰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਵਜੋਂ ਦਰਜਾ ਨਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਨੁਕਸਾਨ ਹੋਵੇਗਾ।

ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਸਿੱਖਿਅਤ ਜੱਜ ਨੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਅਧਿਕਾਰ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ, ਇਸਲਈ, ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹਾਂ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਯਮ ਨੂੰ ਡਿਸਚਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹਾਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ | ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Authenticated/vetted by: Shanky Garg Translator